

indeholder adskillige Bestemmelser af almindelig Interesse vedrørende Skolevæsen, Ægteskabslovgivning o. s. v. — jeg nævner et Par Omraader, med Hensyn til hvilke jeg har maattet søge Oplysning —, men som i og for sig burde findes i en fælles Ministerialtidende, fordi de har Interesse for alle.

Derfor henstiller jeg til den højtærede Justitsminister, om der ikke var Grund til rent administrativt ved Forhandling mellem Ministerierne, ligesom vi nu søger at faa rensat Lovtidende ud, at søge at faa Ministerialtidende gjort til et virkeligt Samlingssted, lidt fyldigere end nu, af de Afgørelser, som er af mere almindelig Interesse, specielt for Administrationen. Ministeren kunde maaske ville henvise til, at man har noget, der hedder den lille Lovsamling, i gamle Dage kaldet „Kleins Lovsamling“, som almindeligt bruges ude omkring. Men netop de Afgørelser, jeg her sigter til, som staar i denne Lovsamlings Supplement B., kommer sjældent før 3 til 4 Aar efter, at Afgørelsen er truffet. I Øjeblikket tror jeg ikke, Udgivelsen er mere end 3 Aar tilbage i Tiden, men af og til har den været endnu længere tilbage. Da den redigeres blandt andet af høje ministerielle Embedsmænd, kunde jeg maaske benytte Lejligheden til at anmode Ministeren om at foranledige, at dette Surrogat for en ordentlig Ministerialtidende blev redigeret saaledes, at det blev til Gavn, ikke alene for vore Børn.

Godskesen: Jeg kan ligesom de to foregaaende Talere anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i dette høje Ting. Jeg mener dog ligesom den sidste ærede Taler, at der er i alt Fald eet svagt Punkt, nemlig de Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder om Forholdet mellem Ministerierne og Kommunerne. Der er noget urimeligt i, at det er Ministeren, der skal bestemme, hvad der skal offentliggøres i Lovtidende, men Kommunerne, der skal betale. Det var ganske naturligt, synes jeg, at Bestemmelsen om, hvad der skal optages, og Forpligtelsen til at betale laa samme Sted; saa fik man vist Forholdet bedre reguleret end ved at fordele det paa den Maade, der her er foreslaaet. Det er overalt og har alle Dage været en uheldig Ordning, at Per skal drikke og Povl skal betale.

Fremdeles mener jeg ligesom begge de ærede Medlemmer, at det er beklageligt, at det Lovforslag, der her foreligger, ikke er kommet frem allerede for længere Tid

siden. Jeg hører nemlig til den store Kreds af Jurister, som i mange Aar hvert Aar har ærgret sig over den kolossale Mængde unyttigt Stof, der er samlet i Lovtidende. Det bevirker, at de under alle Omstændigheder svære Bind bliver næsten uhandelige, meget vanskelige at benytte, og det er jo ogsaa noget, der fylder op i Reolerne og tager den ofte knappe Plads op for andre og bedre Ting. Imidlertid vil jeg dog ikke paa dette Punkt, saaledes som de to foregaaende ærede Talere, rette nogen Bebrejdelse mod den højtærede Minister. Jeg vil foretrække at takke ham for, at han nu har taget det Initiativ, som saa længe har hvilet.

Jeg vil med disse Ord anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

H. Trier: Jeg kan ligesom de foregaaende Talere paa mit Partis Vegne tiltræde den Tanke, som dette Lovforslag er Udtryk for, Tanken om en mere gennemført Sparsommelighed paa et bestemt Omraade. Hvis jeg skulde gøre nogen Betænkelighed gældende, vilde jeg sige, at det jo altid er paa Bekostning af noget, at en saadan Indskrænkning finder Sted. De paa-gældende Værker bliver ikke i samme Grad som hidtil det Sted, hvor man søger alt, hvad der vedrører disse bestemte Omraader, og det er altid godt at have saadant noget samlet. Hvis vi nu alligevel vil fastholde Sparsommelighedstanken, vil jeg spørge: Er der ikke en Mulighed for at optage for de Sagers Vedkommende, som nu optages, men som tænkes udsondret, ikke selve Aktstykkerne, men deres Overskrifter, saaledes at man paa det Sted fandt en Op-givelse af alt, hvad der er foregaaet, men for disse bestemte Sagers Vedkommende indskrænkede sig til Overskriften, der angiver Sagens Indhold, og saa en Henvi-sning til, hvor den er trykt. Saa vilde man altid være paa det rene med, hvor man skal finde saadanne Ting, om hvilke det ikke altid er let at vide, hvor man skal slaa op for at søge de nødvendige Oplysninger. Jeg henstiller altsaa, at dette Spørgsmaal tages under Overvejelse. Jeg antager ikke, det kunde betyde meget i Retning af, at Sparsommeligheden blev ringere for det, men det vilde mange Gange være en Hjælp til at finde Vej i en stor og spredt Litteratur.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker for den elskværdige Modtagelse af Lovforslaget.